

GENERÁLNA PROKURATÚRA SLOVENSKEJ REPUBLIKY
Štúrova 2, 812 85 Bratislava

Číslo: XX/2 Gv 120/24/1000-29
EEČ: 2-1-2799-2024

Bratislava 01.10.2024

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**
Trestný čin: prečin: podplácanie podľa § 333 odsek 1 Trestného zákona
Rozhodol: prokurátor Oddelenia závažnej kriminality Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky

Podľa § 215 ods. 1 písm. d) /§ 9 ods. 1 písm. a)/ Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: podplácanie podľa § 333 odsek 1 Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

v presne nezistenom čase a dni v priebehu rokov 2012 až 2016, XXXXX (ktorého vec je vedená v samostatnom trestnom konaní a o vine, ktoré právoplatne rozhodnuté nebolo) opakovane poskytol prostredníctvom obv. XXXXX ďalším osobám, a to XXXXX a XXXXX (ktorých vec je vedená v samostatnom trestnom konaní a o vine, ktorých právoplatne rozhodnuté nebolo) finančnú hotovosť v celkovej výške viac ako 200.000 eur za to, že zo svojich vtedajších pozícií XXXXX vykonajú opatrenia smerujúce k bezproblémovému vyplateniu neoprávnené uplatnených NO daňovým subjektom XXXXX a ďalším doposiaľ nestotožneným subjektom, a to takým spôsobom, že v presne nezistenom čase a dni v roku 2012 alebo 2013, XXXXX., súc si vedomý, že XXXXX sa pozná s vtedajším XXXXX, XXXXX, požiadal XXXXX, aby mu pomohol s problémami ohľadne daňovej kontroly u obchodných spoločností v správe XXXXX XXXXX, na základe čoho XXXXX oslovil XXXXX, aby z pozície svojich vtedajších funkcií uvedené zabezpečili, čo títo aj urobili

tak, že XXXXX z pozície XXXXX, aby sa za týmto účelom stretával so XXXXX a aby dané opatrenia v zmysle XXXXX požiadaviek vykonal, čo XXXXX realizoval dohliadaním na to, aby sa XXXXX označené daňové subjekty nevyskytovali na zoznamoch subjektov vybratých na daňovú kontrolu a pokiaľ sa tak stalo, tak tieto subjekty zo zoznamu odstránil, alebo zmenil vykonanie daňovej kontroly na vykonanie miestneho zisťovania a taktiež XXXXX poskytoval informácie o kontrolných nástrojoch XXXXX v súvislosti s odhaľovaním neoprávnene uplatňovaných NO formou dodatočných daňových priznaní, na čo XXXXX oznámil XXXXX že je to vybavené a že sa za to od neho očakáva „ďakovné“ a následne, v presne nezistenom čase a dni v roku 2012 alebo 2013, na doposiaľ nestotožnenom mieste na území Slovenskej republiky, odovzdal XXXXX hotovosť 200.000 € s tým, že je to „XXXXX a ďalej, najmenej päťkrát, v doposiaľ nestotožnených dátumoch až do roku 2016, na nestotožnených miestach na území Slovenskej republiky, S. za popísané konanie odovzdal XXXXX ďalšie hotovosti v doposiaľ nestotožnenej výške, pričom, za súčinnosť XXXXX spočívajúcu vo vykonaní XXXXX požadovaných opatrení smerujúcich k bezproblémovému vyplateniu neoprávnene uplatnených NO uvedeným daňovým subjektom, z prvých odovzdaných finančných prostriedkov XXXXX krátko po ich prevzatí najmenej 133.000 eur poskytol XXXXX v mieste jeho vtedajšieho bydliska v byte v XXXXX a z ďalších odovzdaných peňazí poskytol XXXXX XXXXX, v presne nezistenom dni v roku 2014,

lebo trestné stíhanie je neprípustné, pretože je trestné stíhanie premlčané.

Odôvodnenie:

Dňa 02.09.2019 bolo uznesením vyšetrovateľa národnej jednotky finančnej polície expositúra Západ NAKA P PZ pod ČVS: XXXXX začaté trestné stíhanie podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku pre pokračovací obzvlášť závažný zločin zneužívanie právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), písm. c), ods. 4 písm. b) Trestného zákona a pre zločin daňový podvod podľa § 277a ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. a) Trestného zákona spáchaný závažnejším spôsobom konania – po dlhší čas a organizovanou skupinou podľa § 138 písm. b), písm. i) Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti predmetného uznesenia (odo dňa 01.10.2019 trestné konanie vedené na odbore Západ NAKA P PZ pod XXXXX

Dňa 28.06.2021 pod sp. zn. XXXXX bolo vydané prokurátorom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej „ÚŠP GP SR“) opatrenie podľa § 230 ods. 2 písm. i) Trestného poriadku, ktorým určil, že vyšetrovanie vykoná policajt uvedený v § 10 ods. 7 písm. a) Trestného poriadku.

Dňa 30.06.2021 vyšetrovateľ odboru Západ NAKA P PZ uznesením podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku pod ČVS: XXXXX začal trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) vzniesol obvinenie okrem iných aj **XXXXX**, a to **v bode I** pre zločin založenie, zosnovanie a podporovanie zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona účinného a platného v čase spáchania skutku, **v bode III** pre zločin podplácania podľa **§ 333 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 Trestného zákona** spolupáchatelstvom podľa § 20

Trestného zákona účinného a platného v čase spáchania skutku na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovvej časti predmetného uznesenia.

Dňa 04.01.2024 vydala vyšetrovatelka PZ záznam o zmene o právnej kvalifikácie podľa § 206 ods. 6 Tr. por., v zmysle ktorého upozornila obvineného XXXXX že skutok v bode III bude ďalej právne posudzovaný ako **zločin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona účinného a platného v čase spáchania skutku.**

Dňa 04.03.2024 vyšetrovateľ odboru Západ NAKA P PZ podľa § 21 ods. 1 Trestného poriadku /per analogiam/ vylúčil na samostatné konanie trestnú vec obvineného XXXXX, pričom táto trestná vec bola ďalej vedená na odbore Západ NAKA P PZ pod ČVS: XXXXX

Dňa 14.03.2024 vydal prokurátor vtedajšieho Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR (ďalej len „ÚŠP“) uznesenie pod č.k. XXXXX, ktorým v zmysle § 21 ods. 3 Trestného poriadku per analogiam s poukazom na § 18 ods. 1 Trestného poriadku spojil na spoločné konanie trestnú vec obvineného XXXXX, vedenú prokuratúrou pod **sp. zn. XXXXX** pôvodne vedenú vyšetrovateľom NAKA, odbor XXXXX pod XXXXX a trestnú vec obvineného XXXXX, vedenú prokuratúrou pod sp. zn. **XXXXX** vedenú vyšetrovateľom NAKA, odbor Západ pXXXXX

Spoločné konanie bolo vedené na prokuratúre pod sp. zn. XXXXX, pričom následne po zrušení ÚŠP bola vec predložená na Generálnu prokuratúru SR, kde bola určená výnimka v zmysle ust. § 51 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov, v dôsledku čoho bola vec zaevidovaná pod sp. zn. XXXXX, ktorú má doposiaľ. Vybavovaním veci bol v zmysle opatrenia generálneho prokurátora SR a následných organizačných aktov poverený prokurátor Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „GP SR“).

Dňa 01.09.2024 doručil elektronicky, neskôr aj písomne cez podateľňu GP, obhajca obvineného XXXXX návrh na zastavenie trestného stíhania zo dňa 01.09.2024 ohľadom skutku v kauze „XXXXX“ pod bodom III. z dôvodov podľa § 215 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku s poukazom na § 9 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, keďže trestný čin je premlčaný. Bližšie tento návrh aj zdôvodnil.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti svedčiace v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 9 ods. 1 písm. a) Tr. por. Trestné stíhanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak je trestné stíhanie premlčané.

Podľa § 9 ods. 4 Tr. por. v trestnom stíhaní, ktoré bolo zastavené z dôvodu uvedeného v odseku 1 písm. a), sa však pokračuje, ak vyhlási obvinený do troch dní odvetdy, čo mu bolo uznesenie o zastavení trestného stíhania oznámené, že na prejednaní veci trvá. O tom treba obvineného poučiť.

Podľa § 119 ods. 1 Tr. por. v trestnom konaní treba dokazovať najmä

- a) či sa stal skutok a či má znaky trestného činu,
- b) kto tento skutok spáchal a z akých pohnútok,
- c) závažnosť činu vrátane príčin a podmienok jeho spáchania,

...

Podľa § 215 ods. 1 písm. d) Tr. por. prokurátor zastaví trestné stíhanie, **ak je je trestné stíhanie neprípustné podľa § 9.**

Podľa čl. 50 ods. 6 Ústavy SR trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. **Neskorší zákon sa použije, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie.**

Podľa § 2 ods. 1 Trestného zákona trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. **Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesení rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.**

V rámci prípravného konania vedeného na Odbore Západ NAKA P PZ boli vo vzťahu ku skutkom, pre ktoré má vznesené obvinenie XXXXX vykonané výsluchy a zabezpečené listinné materiály. Nižšie sú zhrnuté relevantné časti výpovedí obvinených a svedkov vo vzťahu k obvinenému a ku skutku, ktorý je predmetom tohto uznesenia.

Z vykonaných dôkazov, predovšetkým z vykonaných výsluchov svedkov, ale i zo zabezpečeného listinného dôkazného materiálu rezultujú nasledovné skutkové závery:

V trestnom konaní vedenom pôvodne na Odbore západ NAKA P PZ pod ČVS: XXXXX (vylúčené na samostatné konanie pod XXXXX XXXXX vypovedal v procesnom postavení obvineného v rámci dní 2.7.2021, 6.6.2022 a 16.5.2023.

Z týchto výpovedí zhrnuto v stručnosti k posudzovanému skutku rezultuje, že pozná pôvodne spoluobvinené osoby XXXXX. Ostatné osoby nepozná. Prvý kontakt ohľadom vyšetrovaných skutkov v kauze XXXXX mal niekedy v rokoch 2012 až 2013, kedy ho XXXXX oslovil s nejakými firmami (vrátane spol. XXXXX, že majú problém na XXXXX. Tento problém následne riešil s XXXXX ktorý ho mal posunúť ďalej na riešenie XXXXX. Problém bol vyriešený, a preto sa očakávalo ďakovné, čo mal požadovať XXXXX. XXXXX XXXXX odovzdal hotovosť 200.000 eur s tým, že je to za XXXXX Predmetnú sumu neskôr XXXXX odovzdal IXXXXX pričom tento mu z uvedenej sumy mal odovzdať asi 50.000 až 60.000 eur. K ustáleniu výšky úplatku

v uvedenej sume uviedol, že mu XXXXX na tento účel odovzdal XXXXX IXXXXX a ten mu z nich vrátil tretinu a dve tretiny, čo matematicky predstavuje zaokrúhlene 133.333 eur, si nechal. Následne ešte prebehlo odovzдание nejaký súm, avšak nevedel uviesť v akej výške a v ktorom konkrétnom období. Spolupráca medzi XXXXX však skončila niekedy v lete roku 2016, pričom v tom roku aj XXXXX opustil FS. Doplnil, že sumu 50.000 odovzdal XXXXX niekedy v roku 2013. Dodal, že žiadnym osobám z prostredia FS nedával žiadne pokyny, úlohy, alebo príkazy. Dodal, že svoju úlohu pri celej trestnej činnosti vnímal ako kuriérsku, robil tzv. poštára. Išlo najmä o distribúciu peňazí v rôznom čase. V poslednom výsluchu zdôraznil, že s ekonomickou (daňovou) trestnou činnosťou nemá v tejto veci nič spoločné. Predmetné spoločnosti a ani dotknutých ľudí vôbec nepozná, nič v tejto súvislosti nevymyslel, neorganizoval a ani neriadil.

Z výpovede **XXXXX** v procesnom postavení obvineného vyplynuli nasledovné skutočnosti. K stretnutiam s XXXXX a XXXXX uviedol, že tieto sa v rodinnom dome XXXXX v XXXXX konali najmä z dôvodu preberania možného nasadenia informačných systémov od spol. XXXXX (XXXXX bol vlastník). Vo vzťahu k XXXXX uviedol, že s týmto sa stretol v XXXXX za prítomnosti XXXXX, kedy mu bol predstavený ako osoba, ktorá doporučila XXXXX. Zároveň sa vtedy dozvedel, že XXXXX má štruktúru spoločností, ktoré sú pripravené čerpať nadmerné odpočty, pričom pôjde o legálne transakcie skontrolované kontrolórmí DÚ Nitra. Na následnom stretnutí XXXXX s XXXXX a XXXXX mal XXXXX XXXXX informovať XXXXX o tom, že by bolo potrebné vyradiť 4 spoločnosti zo zoznamu kontrol o čo aj požiadal XXXXX. Lístoček mal mať XXXXX XXXXX od XXXXX mal požiadať XXXXX, aby to nerobil. On sám nikdy nedal žiadny konkrétny príkaz XXXXX, aby nejakú firmu vyradil zo zoznamu daňových kontrol, alebo aby zabezpečoval vyplatenie NO. Spadalo to priamo pod kompetenciu XXXXX. Od XXXXX ako aj XXXXX vie, že samotné vyplácanie konkrétnych NO DÚ XXXXX zabezpečoval XXXXX s XXXXX – riaditeľom XXXXX ktorý to zabezpečoval prostredníctvom svojich podriadených, pričom to Smolen s XXXXX vymysleli tak, že jeden z kontrolórov mal vedomosť o tom, že ide o fiktívne transakcie, kým druhý nemal vedomosť. XXXXX rozhodol, že tam budú vykonávané miestne zisťovania a ak bol subjekt vybratý na kontrolu tak tá sa zrealizovala. Okrem spomenutých dvoch firiem Jedliny a ďalších dvoch, ktorých názov si už nepamätá na spomínanom lístočku nemá vedomosť o žiadnych iných. Od XXXXX, s vedomím, že ide o finančné prostriedky z nadmerných odpočtov, prijal v rokoch 2013 – 2016 finančnú hotovosť vo viacerých tranžiiach, ktorá mu bola vždy odovzdaná u neho doma. O tom, že peniaze dostávajú aj XXXXX a XXXXX vedel od XXXXX, avšak pri odovzdávaní nikdy priamo nebol. XXXXX mu však potvrdil, že nejaké peniaze odstal, nevedel však koľko.

XXXXX vypovedal aj v procesnom postavení svedka po vylúčení z trestnej veci na samostatné konanie v dňoch 27.02.2023, 13.03.2023 a 24.11.2023. Do pozície pXXXXX bol vymenovaný dňa 09.05.2012. V tejto trestnej veci bol primárne zo strany XXXXX ale aj zo strany XXXXX celý čas ubezpečovaný, že transakcie XXXXX majú nejakú ekonomickú podstatu a nejedná sa o daňové podvody. XXXXX taktiež vypovedal, že v súvislostiach s týmto skutkom nemal žiadnu priamu komunikačnú linku s XXXXX, s ktorým tieto aktivity akýmkoľvek spôsobom koordinoval. Takisto o tomto skutku nemal žiadnu komunikáciu s XXXXX, ktorá by smerovala k podpore čerpania nadmerných odpočtov. V tejto súvislosti prijal od XXXXX finančné prostriedky, pričom nevedel z akých transakcií ani v akom objeme boli čerpané

nadmerné odpočty v súvislosti týmito transakciami. Keď mu XXXXX XXXXX finančné prostriedky odovzdával. Ako uviedol prijal finančné prostriedky od XXXXX, a to vo viacerých platbách (asi tri alebo päťkrát) v celkovej sume do 300.000 eur. Peniaze mu odovzdával XXXXX u neho doma. Vedel, že ide o finančné prostriedky v súvislosti s týmito rizikovými transakciami. Opätovne potvrdil, že nejakú sumu prijal aj XXXXX, ale nevedel koľko presne. Uvedené mu potvrdili obaja, teda XXXXX XXXXX

Z výpovede XXXXX dňa 17.06.2022 vyplynulo, že osobu XXXXX nepozná. Z uvedených spoločností pozná asi tri. O skutkoch sa dozvedel v rámci svojej činnosti ako XXXXX v čase, kedy už boli dokonané. Niekedy v roku 2018 ho oslovil XXXXX a požiadal ho o pomoc v súvislosti s problémami vyplácania NO pre subjekty vedené na XXXXX Tiež mu uviedol, že to má rozpracované NAKA Nitra. Žiadal ho o pomoc preto, lebo nechcel byť postihnutý za nejaké úkony v súvislosti s vyplatenými NO. Ostal prekvapený, že XXXXX o ničom nevie a že má informáciu od „XXXXX (pozn. XXXXX), že by mal XXXXX zabezpečiť v prípade rozpracovania týchto subjektov ich elimináciu ak by sa niečo „pokazilo“ v týchto konaniach. Následne XXXXX kontaktoval IXXXXX a na stretnutí ho informoval o stretnutí s XXXXX, na čo mu mal XXXXX uviesť, že sa musí stretnúť so XXXXX Toto stretnutie mu XXXXX dohodol a na stretnutí so XXXXX mu tento „opatrne“ vysvetlil veci súvisiace s touto situáciou. XXXXX ho informoval, po tom čo mu na lístočku ukázal XXXXX niekoľko firiem, že tieto sú už rozpracované na inšpekcii FS ako aj NAKA. O obsahu rozhovoru so XXXXX Zúčastnil sa na stretnutí s IXXXXX, kde mal XXXXX deklarovat' XXXXX že je problém s hotovosťou (výberom z bankových účtov), pričom on ani XXXXX nevedeli, či hovorí o peniazoch za IT projekty, z NO alebo iných zdrojov. Vtedy sa XXXXX zmienil, že sa môže opýtať známeho XXXXX. Išlo o jednorazový úkon, nemá a ani nemal vedomosť o aké peniaze (z akej firmy, účtu) išlo. Má vedomosť len o výške transakcie, kedy malo ísť o 700.000 – 800.000 €. XXXXX, ktorý navrhol niekoľko spôsobov, XXXXX to odsúhlasil a XXXXX cez neho poslal lístok s napísaným číslom účtu, ktorý odovzdal XXXXX Nechceli sa osobne stretnúť. Potom ako všetko prebehlo, tak ho XXXXX kontaktoval, že má hotovosť pripravenú a po ich prevzatí ich odovzdal v dvoch taškách XXXXX avšak potom ako ho XXXXX kontaktoval, že peniaze od XXXXX neprišli a žiadal peniaze vrátiť, tieto mu XXXXX vrátil a on ich odovzdal XXXXXi, avšak 03.08.2018 nakoniec k odovzdaniu peňazí došlo, pričom prítomní boli všetci traja.

Z výpovede **XXXXX** (dňa 01.07.2021, 26.04.2022) vyplýva, že sa ku skutkom (bod I a bod IX) priznal. Z výpovede ďalej vyplynulo, že v máji 2012 ho kontaktovala osoba XXXXX ktorá sa nepredstavila len pod uvedenou prezývkou, dohodli si stretnutie, pričom mu bola ponúknutá pozícia riaditeľa XXXXX V júni 2012 sa mu ozval XXXXX, pričom na stretnutí prebrali odborné otázky a jeho prax. Dňa 03.07.2012 ho XXXXX vymenoval do funkcie. Niekedy na jeseň 2012 sa mu opäť ozval XXXXX a požiadal o stretnutie, kde mu naznačil, že budú od neho požadované aj iné ako bežné úlohy a to že ak niektoré firmy podajú DP s NO DPH, tak bude treba zabezpečiť, aby neboli vybraté na daňovú kontrolu resp. aby mala hladký priebeh. Keď vyjadril nesúhlas, bolo mu „doktorom“ povedané, že bude odvolaný ak to plniť nebude. Začiatkom roka 2013 ho XXXXX aj kontaktoval a doniesol mu prvý zoznam firiem, ktoré podajú DP na NO DPH. Takto to sporadicky pokračovalo v priebehu roku 2013. Tiež mu „doktor“ povedal, potom ako ho upozornil na to, že ak bude firma vybratá na úrovni XXXXX, že to zariadi cez XXXXX. Na komunikáciu s XXXXX dostal

od „doktora“ mobil, netelefonovali spolu len písali. Časom sa dozvedel, že „doktor“ je XXXXX Pre neho to bol dôveryhodný človek a XXXXX o ňom vedel, raz sa ho aj XXXXX opýtal či hovoril s XXXXX a či všetko funguje. Za každú skupinku firiem dostal odmenu 2.000 €, ktorú mu odovzdal XXXXX Takto dostal peniaze asi 4x. Po prebehnutí celého procesu a vyplatení NO vybratému subjektu, mu „doktor“ vyplatil v hotovosti sumy 20.000 – 35.000 €, podľa výšky NO a tieto následne rozdelil medzi riaditeľku a vedúce a tým odovzdal peniaze aj pre kontrolórov. On sám si nechával cca 6.000 €. Takto to pokračovalo do začiatku roku 2018, kedy to skončilo. V priebehu tých rokov sa aj dozvedel, že XXXXX je XXXXX. Konal na základe príkazov XXXXX ktoré boli posvätené XXXXX Skončilo to preto, že za rok 2013 sa dali DDP k DPH podať len do roku 2018, pokiaľ vie tak sa snažili pokračovať v tom aj potom a to formou riadnych DP, ale to im už neprechádzalo. On sám už s tým v tom čase nič nemal. Od XXXXX mal informáciu, že XXXXX to mal riešiť len v prípade problémov na XXXXX na úrovni XXXXX. Peniaze dostával len od XXXXX

Z výpovede **XXXXX** (dňa 01.07.2021) vyplýva, že na stretnutiach v XXXXX u XXXXX sa jednak prejednávali projekty na XXXXX XXXXX ako aj nadmerné odpočty (NO) na DÚ XXXXX kde mu mal aj XXXXX odovzdávať na papieriku zoznam subjektov na vyradenie zo zoznamu kontrol, čo aj robil resp. menil na vykonanie miestneho zisťovania. Niekedy v roku 2013 zachytila inšpekcia FR SR subjekty, ktorým sa vyplácajú NO bez kontroly (pamätal si XXXXX XXXXX XXXXX kedy nechal tieto kontroly otvoriť a žiadal XXXXX aby sa s NO prestalo a aby subjekty so správcom dane nekomunikovali, čím po 6tich mesiacoch zanikne nárok na NO a nebude to mať trestnoprávny dopad. XXXXX mal na neho vyvíjať tlak, aby kontroly dopadli dobre. O uvedenom komunikoval aj s XXXXX pričom tento bol pod vplyvom XXXXX a žiadal XXXXX aby mu vyhovel. Identitu „doktora“ nepoznal. Po zavedení kontrolného výkazu v roku 2014 mala prebehnúť diskusia k novému spôsobu v XXXXX kedy sa vymyslel spôsob DDP k DPH a ten XXXXX aj odkomunikoval s XXXXX a XXXXX s XXXXX s ktorým sa bavil o tom ako prebiehajú kontroly DDP k DPH. Z kontextu bolo zrejmé, že XXXXX riadi XXXXX ale nemal to nijako priamo potvrdené. Vie, že XXXXX po nástupe priamo komunikoval so XXXXX Za vyradovanie subjektov zo zoznamu na daňovú kontrolu dostal od XXXXX v roku 2014 hotovosť 50.000 €, ktorú prijal v jeho dome v XXXXX Iné peniaze v tejto súvislosti neprevzal, žiadne pravidelné vyplácanie nebolo. O prijatí obálky s hotovosťou informoval aj XXXXX

Z výpovede **XXXXX** (dňa 01.07.2021) vyplýva, sa stal obeťou systému, ktorý vytvorili XXXXX XXXXX a zrejme aj vyššie postavené osoby. Plnil príkazy od XXXXX Komunikoval s XXXXX a mal si založiť na seba firmy, pričom XXXXX zabezpečí ich činnosť. Cez osobu XXXXX si tak zabezpečil niekoľko firiem. Za firmy zaplatil XXXXX Firmy sa premenovali na XXXXX“ a zmenili sa sídla do Nitry, kde mal byť vybavený XXXXX DÚ a keďže sú na XXXXX“ pripadli konkrétnym kontrolórkam. Kódy k podávaniu elektronických DP odovzdal XXXXX ako aj prístupy k účtom firiem (internetbankig). Za to dostával najskôr od XXXXX a následne od XXXXX mesačne. Z účtov spoločností, po tom ako prišli peniaze z DÚ, podľa pokynov XXXXX vykonával výbery v hotovosti a tieto odovzdal XXXXX a XXXXX (spolu nie viac ako 1.500.000 €). XXXXX mu mal povedať, že na DÚ XXXXX majú podchyteného riaditeľa aj kontrolórky a že to celé zastrešuje IXXXXX, nevedel či to je pravda. XXXXX ani XXXXX nepozná.

Z výpovede **XXXXX** (dňa 01.07.2021) vyplýva, že žiadne osoby okrem XXXXX a XXXXX nepozná. XXXXX videl asi trikrát keď bol s XXXXX Oslovil ho XXXXX či si nechce zaraobiť. Napísali na neho jednu firmu, on nevedel ani čo znamená byť konateľ. Založil na firmu účty na základe pokynu XXXXX Zaslal DP na základe pokynov XXXXX a po tom ako prišli peniaze z DÚ tak musel peniaze vybrať z účtu a tieto odovzdal XXXXX On dostával tak 500 € za to. Niekedy realizoval aj nejaké prevody na nejaké účty iných spoločností. Kým v roku 2013 vyberal rádovo 5.000 €, postupne sa navyšovali a v roku 2018 to bolo už rádovo 100.000 € a výbery boli realizované po častiach resp. sa po častiach realizovali prevody. XXXXX ho uisťoval, že všetko je ok a všetko je vybavené. XXXXX pozná len z médií.

Z výpovede **XXXXX** (dňa 01.07.2021, 16.02.2022, 28.06.2022) vyplýva, že XXXXX pozná od roku 1996-1998 a s XXXXX sa stretol 5 – 7 krát, raz s ním bol na dovolenke. XXXXX ani XXXXX nepozná. XXXXX pozná, stretli sa 20-30 krát, vykajú si. Spolčil sa so XXXXX nie s osobami XXXXX XXXXX a XXXXX S XXXXX ho zoznámil XXXXX u neho doma v XXXXX Bolo to predtým ako sa stal XXXXX XXXXX. XXXXX sa ho spýtal, či nepozná niekoho vhodného na pozíciu riaditeľa DÚ. Takto našiel XXXXX ktorého dovtedy nepoznal. Proces jeho výberu na riaditeľa išiel mimo neho. Informácie k vyplňaniu DP dostával od XXXXX celý systém zastrešoval XXXXX. Jeho úloha bola posúvať informácie od XXXXX XXXXX Na komunikáciu dostal jeden mobil od XXXXX a jeden od osoby XXXXX ktorý dal XXXXX XXXXX mal aj určiť spôsob delenia finančných prostriedkov, ktoré z DÚ prišli firmám, pričom 2/3 z každého NO odovzdával XXXXX Peniaze mu nosil XXXXX ktorý ich mal od konateľov spoločností. Pomer sa zmenil po tom ako sa pridali XXXXX. Avtedy odovzdával už ¾. Presun len svojich sídiel firiem do XXXXX zabezpečil on sám. Výšku daňových odpočtov mal XXXXX konzultovať s niekým z FS, kto mal na starosti analýzu alebo analytické oddelenie rizík, ktoré sídlilo v XXXXX kde to mal pre neho zabezpečovať „Laco“ (XXXXX), s ktorým sa aj raz stretol on na spoločnej dovolenke. Osoby XXXXX XXXXX a XXXXX nepozná. Jeho úlohou bolo tiež vyplácať XXXXX **Nemá vedomosť o vyplácaní XXXXX**

Z výpovede **XXXXX** (dňa 01.07.2021, dňa 03.05.2022, dňa 10.06.2022) vyplýva, že XXXXX nepozná, len z médií. Ku skutku v bode I uznesenia a k popísanému podnikaniu uviedol, že podnikanie XXXXX on, XXXXX XXXXX kočiroval XXXXX Od dostával inštrukcie od XXXXX Z jeho výpovede vyplývajú skutočnosti k osobám XXXXX XXXXX ako aj s XXXXX a XXXXX s ktorými mal v súvislosti s predmetným konaním komunikovať. V zmysle inštrukcií od XXXXX alebo XXXXX následne on inštruoval XXXXX

Z výpovede osoby **XXXXX** (dňa 01.07.2021, dňa 15.02.2022) vyplýva, že XXXXX jej tvrdil, že nemusí mať obavy a je to celé zastrešené a vybavené a že sa to nikdy neotvorí lebo ide o subjekty, ktoré budú vymazané z OR SR. XXXXX tvrdil, že to zastrešuje XXXXX Keď sa ho opýtala, že či to ide aj cez XXXXX a XXXXX XXXXX na to neodpovedal. XXXXX vôbec nepozná.

Rovnako ani **XXXXX** obvineného XXXXX vôbec nepozná a k stíhanému skutku, ktoré je predmetom tohto uznesenia nič neuviedla. Rovnaký záver vyplýva aj z výpovedí **XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX a XXXXX.**

Z výpovedí svedkov **XXXXX** a **XXXXX** z **XXXXX** nevyplývajú skutočnosti, ktoré by potvrdzovali nejaké korupčné konanie v súvislosti s vedeným trestným konaním.

Z výpovede **XXXXX** vyplýva, že nemal priamu vedomosť o zainteresovaní a rozsahu **XXXXX** v danej veci, pričom vychádzal len z tvrdení **XXXXX** rovnako ako **XXXXX** ktorý vychádzal z tvrdení **XXXXX** **pričom ani XXXXX nepozná.**

Taktiež ani ďalší vypočutí svedkovia (**XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX a ďalší**) neuviedli k stíhanému korupčnému skutku nič relevantné, pričom obvinené osoby v kauze **XXXXX** až na pár výnimiek vôbec nepoznali.

Pre úplnosť možno dodať, že dňa 27.10.2023 **bola vykonaná konfrontácia medzi osobami XXXXX a XXXXX** pričom na vzájomných rozporných tvrdeniach obaja zotrvali, a preto ich vzájomná konfrontácia rozpory neodstránila. V rámci konfrontácie sa menovaní čiastočne zhodli, že **XXXXX** prijal od **XXXXX** vo viacerých platbách sumu okolo 300.000 eur, avšak **XXXXX** doplnil, že nevie koľko presne bolo v obálkach, tieto neotváral, a preto nevie, čo bolo ich obsahom (str. 11 zápisnice, čl. 1005).

Rovnaký stav nastal aj pri konfrontácii medzi osobami XXXXX a XXXXX zo dňa 20.10.2023. Osobitne možno uviesť, že **XXXXX** poprel delenie peňazí zo sumy 200.000 eur medzi ním a **XXXXX** o tejto sume nemal žiadnu vedomosť, pričom zotrval na závere, že v súvislosti s kauzou Daňového úradu **XXXXX** prijal len raz v roku 2014 sumu 50.000 eur (str. 6 zápisnice zo dňa 20.10.2023, čl. 1012).

Preskúmaním obsahu spisového materiálu je v tomto štádiu konania dostatočným spôsobom v súlade so zásadami uvedenými v § 2 ods. 10, 12 Tr. por. preukázané, že skutok opísaný vo výroku tohto uznesenia sa stal a má znaky trestného činu (podplácania). Rovnako je dostatočným spôsobom preukázané, že trestný čin podplácania mal spáchať obvinený **XXXXX**.

Sporné však i naďalej počas prípravného konania ostalo, v akom konkrétnom rozsahu a období, malo k tejto protiprávnej činnosti dochádzať. Toto dôkazné vákuum pretrváva, napriek opakovaným výsluchom dotknutých osôb. Listinné dôkazy v tomto smere (ohľadom korupčných skutkov) nemajú v tomto prípade dôkaznú relevanciu.

Možno rekapitulovať, že **XXXXX** bol ako obvinený vypočutý celkovo trikrát. Zúčastnil sa aj dvoch konfrontácií (s **XXXXX** a **XXXXX** **XXXXX** vypovedal raz ako obvinený a trikrát ako svedok. **XXXXX** vypovedal dvakrát ako obvinený. **XXXXX** vypovedal trikrát ako obvinený, pritom konfrontáciu so **XXXXX** odmietol.

Možno sumarizovať, že o predmetnom korupčnom skutku vypovedali celkovo štyri osoby, a to **XXXXX, XXXXX XXXXX a XXXXX** Komparáciou ich výpovedí je však zrejmé, že nie sú konzistentné, ale naopak vzájomne rozporné, a to vo viacerých okolnostiach, časových **XXXXX** pričom tieto rozpory neodstránili ani ich opakované výsluchy, resp. vykonané konfrontácie

Uznesenie vyšetrovateľa NAKA o vznesení obvinenia zo dňa 30.6.2021 pod XXXXX (ďalej len „**Uznesenie**“) v časti skutku III. „pracuje“ s konkrétnou sumou **200.000 eur**, ktorá mala pochádzať od XXXXX a mala byť odovzdaná na prelome rokov 2012 a 2013 osobe XXXXX, ktorý ju mal následne odovzdať XXXXX v jeho obydli. Ďalej sa v skutku spomína konkrétna suma **50.000 eur**, ktorú mal XXXXX odovzdať XXXXX v roku 2014 v XXXXX Žiadne ďalšie sumy úplatkov nie sú v predmetnej skutkovej vety Uznesenia špecifikované, pričom rovnako nie je zrejmé, v ktorom konkrétnom období mali byť úplatky odovzdané. Spomína sa hraničná doba – rok 2016, bez bližšej špecifikácie.

Z uvedeného potom nie je možné ani ustáliť, či v posudzovanom prípade malo ísť o pokračovací trestný čin, ktorý sa skladá z viacerých čiastkových útokov (skutkov), alebo ide o jeden trestný čin. V samotnom Uznesení nebol predmetný korupčný skutok posudzovaný ako pokračovací trestný čin, čo však zrejme nie správny postup, najmä v situácii, pokiaľ mal byť páchaný v období rokov 2012 až 2016.

Na strane druhej platí, že pokiaľ má byť trestný čin posúdený ako pokračovací (§ 122 ods. 13 Trestného zákona), tak musia byť jeho čiastkové útoky vymedzené jasne, aby boli oddeliteľne a najmä vymedziteľné v priestore a v čase (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 6Tdo 49/2019 zo dňa 2.7.2020).

Pokiaľ ide o obviňujúce uznesenie zo dňa 30.06.2021 tak osôb XXXXX a XXXXX sa týkali body IV/ a VI/, pričom v prípade XXXXX sa konštatovalo, že mal prijať úplatok vo výške **najmenej 133.000 eur a XXXXX mal prijať úplatok vo výške 50.000 eur**. Pokiaľ ide o časové obdobia, tak v prípade XXXXX sa Uznesenie týkalo časového rozhrania rokov 2012 až 2018, bez ďalšej bližšej špecifikácie. U XXXXX malo ísť o rok 2014. V oboch prípadoch malo dôjsť k odovzdaniu úplatku cestou obvineného XXXXX

Je preto potrebné rešpektovať rozhodné skutkové okolnosti, ktorých sa predmetné obviňujúce Uznesenie týka, pričom tieto nemožno svojvoľne meniť, alebo rozširovať tak, aby bola narušená totožnosť skutku v procesno-právnom zmysle.

Potreba zachovania totožnosti skutku sa teda týka najmä tých okolností určitého skutkového deja, ktoré z relevantného konania (prípadne následku) vytvárajú určitý trestný čin. Prípadné zmeny skutkového deja, ku ktorým došlo v rámci dokazovania v trestnom konaní, preto automaticky neznamenajú narušenie koncepcie totožnosti skutku. Totožnosť skutku je zachovaná, ak je zachovaná, a to aspoň čiastočne, buď totožnosť konania, alebo totožnosť následku. Uvedené jasne rezultuje aj v zmysle konštantnej rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR (napr.: XXXXX súdu SR pod sp. zn.: 1 Tdo V 19/2011, 2 Tost 34/2011, 6 Tdo 28/2011, 2 To 10/2012, 6Tdo/18/2012, 2Tdo 28/2012, 3 To 2/2012, 2 To 9/2014, 3 Tdo 29/2015, 3Tdo/86/2017, 4Tdo 49/2019 a ďalšie.). Uvedené závery pritom nadväzujú aj na staršiu judikatúru (R 64/1973, R 52/1979).

To znamená, že zmena opisu skutku je v samotnom priebehu trestného stíhania prirodzene prípustná, keďže konkrétne pozadie niektorých skutkových

okolností prípadu možno odkryť až postupným vykonávaním dokazovania, avšak podstatné je, že prípadná zmena opisu skutku (v skutkovej vete príslušného uznesenia) musí mať svoj odraz vo vykonanom dokazovaní. Skutková veta (opis skutku) je preto odrazom (zrkadlom) dôkazného stavu v príslušnej etape trestného stíhania.

Podstatou predmetného skutku teda je, že mali byť vtedajším XXXXX XXXXX XXXXX a XXXXX odovzdávané úplatky preto, aby z titulu svojich funkcií v podstate tolerovali páchanie daňovej trestnej činnosti, resp. vykonali aj iné opatrenia. S týmto skutkom nemožno preto spájať iné konanie, ktoré bolo zistené počas vyšetrovania tohto prípadu, ktoré majú iný (odlišný) skutkový základ. Ide najmä o delenie peňazí, ktoré mali pochádzať z predmetných daňových nadmerných odpočtov, o ktorých vypovedá XXXXX, XXXXX resp. XXXXX Tieto aktivity už nemajú charakter korupčnej trestnej činnosti, pre ktorú bolo vznesené obvinenie dňa 30.6.2021 (skutky v bode III., IV. a V.).

Nemožno preto zamieňať alebo sčítavať sumy odovzdaných peňazí medzi dotknutými osobami, ktoré mali charakter výnosu (zisku) z daňovej trestnej činnosti s finančnou hotovosťou, ktorá mala byť odovzdaná konkrétnym štátnym funkcionárom, ktorý ich mali prijímať v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu (§ 131 ods. 1 Tr. zák.).

Napokon platí, že nie každá finančná hotovosť, ktorá mala byť odovzdaná medzi pôvodne obvinenými osobami aj skutočne mala charakter úplatku v zmysle § 131 ods. 3 Tr. zák.

Aj v kontexte vyššie uvedených skutkových a právnych úvah bol preto v tomto štádiu konania v intenciách ust. § 2 ods. 12 Tr. por. vyhodnotený dôkazný materiál získaný v tejto veci, pričom bolo potrebné prijať právny záver, že po vydaní uznesenia o vznesení obvinenia nebol vyprodukovaný taký dôkazný podklad, ktorý by svedčil o skutočnosti, že stíhaný skutok spáchal obvinený XXXXX v rozsahu, ktorý prevyšuje sumu 250.000 eur. Taktiež nebolo konkrétne zistené, že by tento skutok spáchal po období roku 2014, t.j. v roku 2015 a neskôr.

V tomto smere neboli vykonaným vyšetrovaním zistené žiadne také konkrétne časové okolnosti, ktoré by tento skutkový záver náležitým (dostatočným) spôsobom potvrdzovali.

Povedané inak, neboli produkované dôkazy v takej kvalite, ktoré by dostatočným (presvedčivým) spôsobom potvrdzovali záver, že obvinený XXXXX osobám XXXXX a XXXXX odovzdal úplatky, ktoré v celkovej sume prevyšujú 250.000 eur. Rovnako nebolo možné jasné ustáliť, v ktorom konkrétnom časovom období boli tieto sumy odovzdané, resp. nebolo preukázané, že by tieto boli odovzdané po roku 2014.

Opätovne možno pripomenúť, že predmetom obvinenia pre korupčné skutky bol predpoklad, že predmetné úplatky mali byť odovzdávané po línii od osoby XXXXX

ktorý ich mal ďalej odovzdávať osobe XXXXX, pričom tento mal časť odovzdať XXXXX za to, že budú vykonávať svoju právomoc v rozpore so zákonom.

Uznesenie zo dňa 30.06.2021 sa týkalo samostatne aj obvinených XXXXX a XXXXX konkrétne išlo o body IV/ a VI/, pričom v prípade XXXXX sa konštatovalo, že mal prijať úplatok vo výške **najmenej 133.000 eur a XXXXX mal prijať úplatok vo výške 50.000 eur**. Pokiaľ ide o časové obdobia, tak v prípade XXXXX sa Uznesenie týkalo časového rozhrania rokov 2012 až 2018, bez ďalšej bližšej špecifikácie. U XXXXX malo ísť o rok 2014. V oboch prípadoch malo dôjsť k odovzdaniu úplatku cestou obvineného XXXXX

To v súhrne znamená, že samotné Uznesenie zo dňa 30.06.2021 „pracovalo“ so záverom, že XXXXX a XXXXX prevzali úplatky v celkovej sume najmenej 183.000 eur (133.000 Pre XXXXX a 50.000 pre XXXXX

Výpovede obvineného XXXXX sú v tejto súvislosti zásadné, nakoľko tieto boli aj podkladom pre vznesenie obvinenia zo dňa 30.6.2021. Je zrejmé, že jeho svedecká výpoveď bola základom pre tento procesný postup. Túto výpoveď v určitej časti podporil aj toho času svedok XXXXX

Na strane druhej je však zrejmé, že už samotný XXXXX konkrétne odovzdanie sumy vo výške 200.000 eur odmieta. Naopak XXXXX aj v pozícii obvineného potvrdzuje prevzatie a poskytnutie úplatku vo výške 200.000 eur smerom od XXXXX k XXXXX pričom XXXXX si mal ponechať časť úplatku. Rovnako potvrdzuje aj odovzdanie úplatku vo výške 50.000 eur XXXXX v roku 2014. Odovzdanie uvedenej sumy (50.000 eur) v danom čase potvrdzuje aj XXXXX Prevzatie časti sumy zo sumy 200.000 eur na prelome rokov 2012/2013 však XXXXX odmieta. XXXXX vypovedá abstraktne, že prevzal v tejto súvislosti viackrát nejakú finančnú hotovosť od XXXXX ktorá neprevyšuje XXXXX eur. Nevedel však špecifikovať konkrétne sumy a ani obdobia. Ohraničil to rokmi 2012 až 2016.

Z vyššie uvedeného dokazovania je potom zrejmé, že sporné nie je odovzdanie sumy vo výške 50.000 v roku 2014 osobe XXXXX. Uvedené zhodne potvrdzujú XXXXX a XXXXX Túto okolnosť nepriamo potvrdzuje aj XXXXX

XXXXX priznáva, že osobe XXXXX odovzdal na prelome rokov 2012 až 2013 sumu 200.000 eur, ktorá sa mala ďalej deliť. Aj túto okolnosť nepriamo potvrdzuje XXXXX hoci nehovorí o jednej sume 200.000 eur, ale hovorí o celkovom obnose, ktorý nevedel bližšie špecifikovať, a to ani pokiaľ ide o čas, a konkrétne sumy. XXXXX odovzdanie sumy 200.000 eur popiera, avšak potvrdzuje, že osobe XXXXX odovzdával finančné prostriedky, pričom použité mohli byť aj na úplatky.

Vzhľadom na vyššie opísaný skutkový stav je možné konštatovať nasledovné právne závery:

V prvom rade je potrebné poukázať na zásadu „*in dubio pro reo*“ (v pochybnostiach v prospech obvineného) je jednou z kľúčových zásad aplikujúcich sa v rámci trestného konania, pričom táto zásada, ktorá vychádza z právnych myšlienok rímskeho práva, je ako táka neoddeliteľne spätá so **zásadou prezumpcie nevinny**, ktorá je súčasťou medzinárodnej, ústavnej, ale i zákonnej právnej úpravy,

Kým hmotno-právna stránka prezumpcie nevinu vyjadruje predovšetkým vyjadrovacie možnosti iných osôb (súdu, orgánov činných v trestnom konaní ale aj ostatnej verejnosti) vo vzťahu k vine obvineného, tak jej procesno-právna stránka vyjadruje určité záväzné pravidlá pre dokazovanie vykonávané v rámci trestného konania.

Ide o tieto pravidlá:

- obvinený nie je povinný dokazovať svoju nevinu (obvinený nie je povinný dokazovať žiadnu skutočnosť, a to ani skutočnosť svedčiacu v jeho prospech)
- nedokázaná vina má rovnakú váhu ako dokázaná nevinu (obvinenému musí byť vina preukázaná)
- **v pochybnostiach v prospech obvineného (*in dubio pro reo*).**

Pre účely tohto rozhodnutia je relevantné predovšetkým posledné uvedené pravidlo, podľa ktorého, pokiaľ teda existujú o otázke viny obvineného naďalej **rozumné** pochybnosti, ktoré nie je možné odstrániť inými dôkazmi, je nutné rozhodnúť v jeho prospech (napr. oslobodiť ho spod obžaloby).

To platí aj v prípade určitej otázky, ktorú nemožno určiť presne a existuje určité rozmedzie rozsahu trestného činu. Tak tomu je napríklad v prípade drogovej trestnej činnosti, kde sa rozsah činu (množstvo a hodnota drogy) určuje v určitom rozmedzí, pričom do úvahy sa vždy berie najnižšie množstvo, resp. cena, a to práve s poukazom na zásadu *in dubio pro reo*. Rovnako tomu je tak aj pri riešení iných skutkových otázkach, napr. výška spôsobenej škody, pokiaľ je znaleckým posudkom stanovený odhad v určitom rozmedzí a pod.

Podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania **dostatočne odôvodňujú postavenie obvineného pred súd**, prokurátor podá obžalobu príslušnému súdu, pripojí k nej spisy, ich prílohy a dôkazné predmety. Pre uvedený postup prokurátora by mali byť dostatočne objasnené nasledovné skutočnosti:

- že sa stal skutok,
- že tento skutok má všetky obligatórne znaky žalovaného trestného činu a
- že tento spáchal práve obvinený ako trestne zodpovedný subjekt.

V prípade, ak neboli v dostatočnej kvalite ozrejmené vyššie opísané skutočnosti, nemožno v tomto smere potom hovoriť o dôvodnosti postavenia obvineného pred súd. Uvedené by bolo v rozpore jednak so samotným ust. § 234 ods. 1 Trestného poriadku, ale aj v rozpore so základnými zásadami trestného konania, najmä v rozpore s § 2 ods. 1, ods. 10 Trestného poriadku.

Totíž, ako vyplýva zo základnej zásady náležitého zistenia skutkového stavu vyjadrenej v ust. § 2 ods. 10 Trestného poriadku, aj pre postup v zmysle § 234 ods. 1 Trestného poriadku (podanie obžaloby ako rozhodnutia *sui generis*) musí byť spoľahlivo zistený skutkový stav veci, pričom o tomto nesmú existovať **dôvodné (rozumné) pochybnosti**.

To znamená, že v prípade existencie dôvodných (rozumných) pochybností nie je takýto postup opodstatnený a zákonný.

Zároveň platí, že postavenie obvineného pred súd na podklade obžaloby, z ktorej dôvod na tento postup dôkazne nerezultuje, je možné chápať aj ako porušenie základnej zásady „stíhania zo zákonných dôvodov“ upravenej v § 2 ods. 1 Trestného poriadku, ktorú je navyše potrebné chápať ako najvýznamnejšiu (kľúčovú) zásadu trestného konania.

Možno preto sumarizovať, že v posudzovanej trestnej veci neboli produkované také dôkazy, ktoré by potvrdzovali záver, že ku konkrétnej korupčnej trestnej činnosti dochádzalo po roku 2014, t.j. v roku 2015 a následne.

Podľa § 215 ods. 1 písm. d) Tr. por. prokurátor zastaví trestné stíhanie, **ak je je trestné stíhanie nepripustné podľa § 9.**

Podľa § 9 ods. 1 písm. a) Tr. por. Trestné stíhanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak je trestné stíhanie premlčané.

S poukazom na novelu zákona č. 40/2024 Z.z. v spojení s nálezom Ústavného súdu SR pod č.k. PL. ÚS 3/2024-761 z 03.07.2024, ktorý bol uverejnený pod č. 215/2024 Z.z. (ďalej aj len „**Nález**“) bolo potrebné skúmať otázku premlčania posužovaného korupčného skutku.

Uvedený postup je dôvodný aj s poukazom na usmernenie zo dňa 13.08.2024, ktoré vydal prvý námestník generálneho prokurátora SR pod č.k. IV/1 Spr 415/24/1000-4 (ďalej len „**Usmernenie**“), ktoré sa okrem iného týka aj postupu prokurátora pri riešení otázky premlčania v kontexte zákona č. 40/2024 Z.z. v spojení s nálezom Ústavného súdu SR pod sp. zn. PL. ÚS 3/2024, a teda že trestné stíhanie v predsúdnom konaní je potrebné zastavovať, ak boli naplnené všetky zákonné podmienky.

S poukazom na aktuálny a účinný právny stav (Tr. zák. účinný od 06.08.2024), **Nález** (predovšetkým body 391. a 417.), **Usmernenie** prvého námestníka generálneho prokurátora SR, bolo preto možno sumarizovať nasledovné závery:

Obviňujúce uznesenie v tomto prípade (ohľadom skutku Uznesenia) vydala vyšetrovateľka PZ dňa XXXXX Pre úplnosť možno uviesť, že i ostatné obviňujúce uznesenia voči osobe obvineného boli vyšetrovateľmi PZ vydané v roku 2021.

Predmetný stíhaný korupčný skutok sa mal stať v rokoch 2012 až 2013 (odovzdanie úplatku XXXXX a následne v roku 2014 (odovzdanie sumy 50.000 eur XXXXX Skutok sa týkal podozrenia o odovzdaní úplatkov vo výške v konkrétnych sumách **minimálne 133.000 eur a 50.000 eur**. Iné sumy ako úplatky smerujúce konkrétnym osobám v Uznesení špecifikované neboli. Možno síce pracovať aj so sumou 200.000 eur, ktorú opisuje XXXXX, avšak tento poznatok ostáva dôkazne osamotený a rezultuje len z výpovede XXXXX

Avšak aj v takejto situácii (pokiaľ by sa brala do úvahy suma 200.000 eur), tak stále ide o celkovú sumu, ktorá neprevyšuje 250.000 eur, pričom je otázna možnosť ísť sčítavania, keďže nie je možné jasne ohraničiť, kedy mali byť sumy odovzdané.

V prvom prípade (t.j. pri odovzdaní sumy 200.000 eur XXXXX ktorá sa mala ďalej deliť) sa totiž pracuje s rokmi 2012 až 2013 a v druhom prípade (odovzdanie sumy 50.000 eur XXXXX je vymedzený rok 2014.

Vylúčené pritom nie je, že kým úplatok vo výške 200.000 eur mohol byť odovzdaný v závere roka 2012 XXXXX XXXXX XXXXX v máji roku 2012) a druhý vo výške 50.000 eur v závere roka 2014, tak potom by nešlo o pokračovací trestný čin, ale o dva samostatné trestné činy, pretože by bola narušená časová súvislosť ich spáchania. Oba takéto trestné činy by potom boli premlčané, na čo bude poukázané nižšie.

Z právneho hľadiska preto ostáva sporné, či v posudzovanom prípade ide o jeden trestný čin, alebo o pokračovaní trestný čin, alebo sa jedná o viacero samostatných trestných činov. Každopádne, ako bolo uvedené už vyššie, aj pri sčítaní daných súm, ktoré mali predstavovať úplatky, stále výsledná suma neprevyšuje 250.000 eur.

K právnej kvalifikácii stíhaného skutku

Pôvodne bol stíhaný skutok u obvineného právne kvalifikovaný ako zločin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona v znení účinnom do 05.08.2024.

Podľa § 333 Tr. zák. v znení účinnom od 06.08.2024:

(1) Kto inému v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu priamo alebo cez sprostredkovateľa poskytne, ponúkne alebo sľúbi úplatok, alebo z tohto dôvodu poskytne, ponúkne alebo sľúbi úplatok inej osobe, **potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.**

(2) Odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) závažnejším spôsobom konania, alebo

b) voči verejnému činiteľovi.

(3) Odňatím slobody na dva roky až sedem rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 v značnom rozsahu.

(4) Odňatím slobody na tri roky až deväť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 vo veľkom rozsahu.

Podľa § 125 ods. 1 Tr. zák. účinného od 06.08.2024 škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 700 eur. **Škodou väčšou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 20 000 eur. Značnou škodou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 250 000 eur. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 650 000 eur. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.**

V posudzovanom prípade teda ide o odovzdanie úplatku vo väčšom rozsahu. Obvinený v čase spáchania skutku nemal status verejného činiteľa v zmysle § 128 ods. 1 Tr. zák. a ani neodovzdával úplatok osobe, ktorá by takýto status mala.

Pokiaľ ide o otázku spáchania korupčného trestného činu podľa § 333 Tr. zák. voči verejnému činiteľovi, tak podľa súdnej praxe, ale i podľa právnej teórie na účely § 128 ods. 1 Tr. zák. (v znení do 31.12.2020) nepostačuje len samotné postavenie či funkcia danej osoby ako verejného činiteľa, ale je nevyhnutné, aby zároveň vykonával právomoc, teda aby išlo o rozhodovanie o konkrétnom práve, slobode či povinnosti určitej osoby.

Pokiaľ verejný činiteľ nespácha trestný čin v súvislosti s právomocou rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb a takéto rozhodovanie neobsahuje prvok moci a prvok rozhodovania, jeho konanie nemôže byť kvalifikované ako trestný čin zneužívanie právomoci verejného činiteľa. Súdnou praxou bolo ustálené, že pojem „právomoc“ interpretáčne vyžaduje prvok moci a rozhodovania, čo znamená mocenské rozhodovanie na právnom podklade uplatňované voči fyzickým alebo právnickým osobám, ktoré môžu byť takým rozhodnutím obmedzené na svojich (inak právnym poriadkom garantovaných) právach.

Prvok moci a rozhodovania ako nedielna súčasť právomoci verejného činiteľa je jedným z rozhodujúcich znakov umožňujúcich identifikovať právomoc verejných činiteľov. Znamená nielen to, že verejný činiteľ je oprávnený konať o právach a povinnostiach iných, ale tiež to, že toto jeho konanie je vynútiteľné donucovacou mocou štátu.

K vyššie uvedenému možno poukázať na judikáty Najvyššieho súdu SR pod č. R 48/2017 a 49/2017 a XXXXX sudu SR: z 25. apríla 2013, sp. zn. 1 TdoV 14/2012, z 19. novembra 2015, sp. zn. 1 TdoV 1/2015, z 15. júna 2020, sp. zn. 1TdoV/13/2017 a z 24. mája 2022, sp. zn. 5To 11/2021.

Kvalifikované skutkové podstaty ust. § 333 Tr. zák. v tomto prípade preto naplnené neboli.

Možno preto sumarizovať, že v aktuálnom znení Tr. zák. účinnom od 06.08.2024 ide o prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona, čomu zodpovedala aj právna kvalifikácia ustálená počas vyšetrovania, počas ktorého došlo k zmene právnej kvalifikácie skutku.

V aktuálnom znení Tr. zák. účinného od 06.08.2024 sú v ust. § 87 ods. 1 premlčacie doby upravené nasledovne:

a) tridsať rokov, ak ide o zločin, za ktorý tento zákon dovoľuje uložiť trest odňatia slobody na doživotie,

- b) pätnásť rokov, ak ide o zločin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti dovoľuje uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou desať rokov,
- c) desať rokov, ak ide o ostatné zločiny,
- d) päť rokov, ak ide o prečin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti dovoľuje uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou tri roky,
- e) tri roky pri ostatných prečinoch.**

Podľa § 87 ods. 3 Tr. zák. účinného od 06.08.2024 premlčanie trestného stíhania sa prerušuje

- a) vznesením obvinenia pre trestný čin, o ktorého premlčanie ide, ako aj po ňom nasledujúcimi riadnymi úkonmi orgánu činného v trestnom konaní, sudcu pre prípravné konanie alebo súdu smerujúcimi k trestnému stíhaniu obvineného, okrem prípadu, ak obvinenie bolo následne zrušené, alebo
- b) ak páchatel' spáchal v premlčacej dobe nový trestný čin, za ktorý tento zákon ustanovuje trest rovnaký alebo prísnejší.**

Podľa § 87 ods. 4 Tr. zák. prerušením premlčania sa začína nová premlčacia doba.

V prípade ust. § 87 ods. 3 Tr. zák. účinného od 06.08.2024 je možné prihliadať len na právoplatné rozhodnutie o vine, čo rezultuje aj z Usmernenia [výrok v bode A., II., 4., písm. j), resp. s. 17 a 18. odôvodnenia]. Uvedený záver vyplýva aj zo súdnej praxe (napr. Uznesenie Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 2 Tz 18/2003, publikované v ZPS pod č. 25/2004).

Navyše aj z dôvodovej správy k zákonu č. 40/2024 Z.z. vyplýva, že „§ 87 ods. 3 písm. b) sa za účelom odstránenia prípadných aplikačných problémov a pochybností o správnom výklade tohto ustanovenia v súlade predovšetkým s právnym názorom Ústavného súdu vysloveným v náleze sp. zn. PL. ÚS 9/2013, ale aj s ohľadom na uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2 Tz 18/2003 (ZSP 25/2004) precizuje súčasná právna úprava tak, že dôvodom prerušenia premlčania podľa tohto ustanovenia je až právoplatné odsúdenie páchatel'a v premlčacej dobe za nový úmyselný trestný čin spáchaný v premlčacej dobe, ktorý je trestný rovnako alebo prísnejšie ako trestný čin, vo vzťahu ku ktorému premlčacia doba plynie.“

V zmysle judikatúry všeobecných súdov zahladením odsúdenia alebo zákonnou fikciou neodsúdenia právne zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin, ale nie aj sama skutočnosť, že páchatel' spáchal trestný čin (R 7/1975). Fikcia, v zmysle ktorej sa na páchatel'a hľadí, akoby nebol odsúdený, nelikviduje samotný fakt spáchania činu, nebráni tomu, aby súd pri hodnotení osoby páchatel'a v neskoršom trestnom konaní pre iný trestný čin prizeral na skutočnosť, že páchatel' spáchal trestný čin, a aby z tohto vyvodil príslušné závery z hľadiska sklonu páchatel'a k trestnej činnosti, jeho vzťahu k spoločenským hodnotám chráneným Trestným zákonom, možnosti jeho nápravy a podobne. Závažnosť tejto skutočnosti je však zásadne menšia ako závažnosť skutočnosti, že páchatel' už bol odsúdený (R 10/1974).

V kontexte vyššie uvedeného je potom zrejmé, že je nevyhnutné prihliadať aj na odsúdenie obvineného, ktoré bolo medzičasom zahľadené.

Napokon je potrebné v kontexte právnej úpravy účinnej od 06.08.2024 skúmať pre aký trestný čin bol obvinený odsúdený z pohľadu jeho závažnosti, teda či bol rovnako prísny, alebo prísnejší.

S poukazom na citované ust. § 87 ods. 3 písm. b) Tr. zák. je zrejmé, že obvinený mal spáchať ďalší trestný čin (prečin podľa § 333 ods. 1 Tr. zák.) v roku 2018, čo vyplýva aj z odpisu z registra trestov obvineného, ktorý bol zabezpečený dňa 23.08.2024. Predmetný rozsudok bol zabezpečený aj do posudzovaného spisového materiálu.

Obvinenému bol rozsudkom Špecializovaného trestného súdu pod sp. zn. 1T/6/2024 zo dňa 06.05.2024, právoplatný v rovnaký deň, pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona (spáchaný v roku 2018 v jesenných mesiacoch) uložený peňažný trest vo výmere 90.000 eur. Obvinený peňažný trest zaplatil dňa 23.05.2024, a preto je jeho odsúdenie zahľadené. Je podstatné uviesť, že obvinený bol v tomto konaní právoplatne uznaný vinným pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák. s trestnou sadzbou 6 mesiacov až 3 roky.

To znamená, že obvinený spáchal v druhej polovici roku 2018 prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona účinného do 5.8.2024 s trestnou sadzbou odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov až 3 roky. Len okrajovo sa žiada spomenúť, že aj po zohľadnení novely č. 40/2024 Z.z. účinnej od 06.08.2024 by stále išlo o prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona s trestnou sadzbou až na dva roky (ktorá platí aj aktuálne), a preto by šlo o trestný čin rovnako prísny.

Z vyššie uvedeného plynie, že obvinený mal dokončiť trestnú činnosť v roku 2014, pričom s poukazom na zásadu in dubio pro reo, je potrebné toto časové obdobie vykladať v prospech obvineného. Novourčená premlčacia doba (v znení Tr. zák. účinného od 06.08.2024) preto uplynula v roku 2017.

To znamená, že pokiaľ obvinený spáchal až v druhej polovici roka 2018 rovnako prísny trestný čin, tak trestné stíhanie pre posudzovaný korupčný skutok ohraničený rokom 2014 s premlčacou dobou 3 roky, je premlčané.

Na základe takto zisteného stavu v súhrne vyplýva, že predmetné trestné stíhanie pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona účinného od 6.8.2024 je premlčané.

Na základe vyššie opísaných skutkových a právnych okolností bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Obvinenému týmto prokurátor súčasne dáva do pozornosti obsah poučenia, osobitne ust. § 9 ods. 4 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má

odkladný účinok (§ 185 a nasl. Tr. por.). V trestnom stíhaní sa pokračuje, ak obvinený vyhlási do troch dní od doručenia uznesenia, že na prejednaní veci trvá.

JUDr. Ondrej Repa, PhD.
prokurátor